

Vedtagelsen af den ovenfor nævnte resolution om, at menneskerettighedskonventionen skulle omfatte alle de rettigheder, som nævnes i menneskerettighedserklæringen, havde til følge, at der i udvalget var flertal for at medtage sociale og kulturelle samt økonomiske rettigheder i konventionen. Den danske repræsentant tog under debatten om dette punkt ordet og udtalte sig imod en sådan udvidelse af konventionsudkastet.

Med hensyn til spørgsmålet om gennemførelsen af konventionens bestemmelser fandt nogle delegationer udkastets bestemmelser tilstrækkelige, medens andre ikke ville nøjes med at give stater adgang til at klage, men fandt, at denne ret også burde tillægges særlige ikke-regeringsmæssige organisationer og individer. Der fremsattes en række forskellige forslag, bl. a. om oprettelsen af særlige protokoller for modtagelse og undersøgelse af klager, om nedsættelse af et særligt organ, der skulle have til opgave at undersøge alle spørgsmål om krænkelse af konventionen, samt et forslag fra Uruguay om at oprette et embede som højkommissær til varetagelse af spørgsmål om krænkelse af konventionen. Det vedtoges at anbefale menneskerettighedskommissionen at overveje alle disse forslag.

Fra Afghanistan og Saudi-Arabien forelå et resolutionsforslag, der anmodede menneskerettighedskommissionen om at undersøge spørgsmålet om nationers ret til selvbestemmelse. Dette resolutionsforslag accepteredes med 31 stemmer mod 16, medens 5 afholdt sig fra at stemme. Fra dansk side stemte man i lighed med Norge, Sverige, Frankrig og Storbritannien mod dette forslag, idet man fandt, at dette ikke var et spørgsmål om individers, men om nationers rettigheder og derfor ikke hørte hjemme her.

Til sidst godkendte udvalget en samlet resolution indeholdende de ovennævnte resolutioner vedrørende menneskerettighedskommissionens fremtidige arbejde. Under hensyn til det efter dansk opfattelse utilfredsstillende afsnit om federalklausulen stemte Danmark mod resolutionen som helhed.

Spørgsmålet blev behandlet i plenarforsamlingen den 4. december 1950, hvor der foruden den ovennævnte resolution forelå et ændringsforslag fra sovjetrussisk side indeholdende de samme ændringsforslag, som dette land tidligere havde foreslået under debatten i udvalget, bl. a. om at indsatte en række særlige rettigheder i konventionen, f. eks. retten til at deltage i styrelsen af sit land. Det pågældende ændringsforslag blev efter særskilt afstemning om hvert stykke forkastet med stort flertal. Det af 3. udvalg godkendte resolutionsforslag blev vedtaget med 28 stemmer mod 7, medens 12 afholdt sig fra at stemme. Danmark stemte ligesom i udvalget mod resolutionsforslaget.

Endvidere vedtog plenarforsamlingen med 36 stemmer mod 11 den af udvalget vedtagne resolution om koloniklausulen. Fra dansk side stemte man også imod denne resolution.

3. Informationsfrihed.

Det økonomiske og sociale råd havde på sin 11. samling behandlet spørgsmålet om en fordømmelse af de støjudsendelser, der i de senere år af nogle stater er gennemført systematisk for at forstyrre bestemte radioudsendelser til udlandet, og havde den 9. august 1950 vedtaget en resolution om dette forhold. I denne erklæredes sådanne forstyrrelser for en krænkelse af de anerkendte principper for informationsfrihed, og det henstilledes til plenarforsamlingen at anmode medlemsstaterne om at ophøre med disse indgreb.

Spørgsmålet behandledes i 3. udvalg. Chile fremsatte forslag til en resolution, der godkendte det økonomiske og sociale råds erklæring og anmodede medlemsstaterne om at afholde sig fra disse støjudsendelser. Der blev af en række asiatiske stater foreslået nogle ændringer hertil, som Chiles repræsentant i det væsentlige accepterede. Resolutionen godkendtes herefter af udvalget og vedtoges i plenarforsamlingen den 14. september 1950 med 49 stemmer mod 5.

Det andet spørgsmål, der behandledes under dette punkt på dagsordenen,